

Éghajlat-politikai konferencia (szimuláció): Fejlett országok

Címzettek: A fejlett országok főtárgyalói

(USA, Kanada, Európai Unió, Japán, Oroszország és más volt szovjet köztársaságok, Dél-Korea, Ausztrália, Új-Zéland)

Tárgy: Felkészülés az éghajlat-politikai csúcstalálkozóra

Üdvözljük Önöket az éghajlat-politikai csúcstalálkozón! Az ENSZ főtitkára felkérte Önöket és valamennyi érintett érdekcsoport vezetőit, hogy működjenek együtt az éghajlatváltozás sikeres kezelése érdekében. Felkérőlevelében a főtitkár [kifejtette](#), hogy „Az éghajlati vészhelyzet olyan versenyfutás, amelyben jelenleg vesztesre állunk. De ezt a versenyt meg is nyerhetjük. A legmegbízhatóbb tudományos eredmények szerint ha a hőmérséklet-emelkedés egy kicsit is meghaladja az 1,5 °C-ot, az súlyos és helyrehozhatatlan károkat okoz majd az életünk alapjait biztosító ökoszisztémákban. A tudomány szerint azonban még nincs túl késő. Még tehetünk ellene valamit! Ehhez azonban alapvető változtatásokra lesz szükség a társadalom minden területén, így például az élelmiszer-termelés és a földhasználat módja, a közlekedés üzemanyagai és a gazdaság energiaellátása terén. Ha együtt lépünk fel, senki sem fog lemaradni.”

A csúcstalálkozó célja egy terv kidolgozása annak érdekében, hogy a globális felmelegedés az iparosodás előtti szinthez képest legfeljebb 2 °C [3,6 °F] legyen, de lehetőleg csak a Párizsi Megállapodásban hivatalosan rögzített célt, az 1,5 °C-ot [2,7 °F-ot] érje el. A [tudományos adatokból](#) egyértelműen kitűnik, hogy ha a felmelegedés meghaladja ezt a szintet, az katasztrofális és visszafordíthatatlan következményekkel jár majd, melyek az összes ország népének egészségét, jólétét és életét fenyegetik.

Önök a világ fejlett (fent felsorolt) országait képviselik. Országaik népessége együttesen 1,3 milliárd fő, azaz a világ 7,7 milliárd lakosának körülbelül 17%-a. Együttesen azonban a világ gazdasági teljesítményének 60%-át adják, egy főre jutó GDP-jük (bruttó hazai termék) pedig a legmagasabb a világon.

Az Önök számára a következő szakpolitikai intézkedések a legfontosabbak, de bármilyen lehetséges intézkedést javasolhatnak vagy megakadályozhatnak.

- 1. Támogatni kell a megújuló energiákat (pl. nap-, szél-, víz- és geotermikus energia, illetve energiátárolás).** A megújulóenergia-ipar gyorsan növekszik, de egyelőre csak a világ energiaellátásának nem egészen 5%-át biztosítja. A támogatások elősegítik ezen iparágak növekedését, munkahelyeket teremtvé az Önök országaiban (ha meg tudják haladni a Kínában és más fejlődő országokban folyó szél-, nap- és akkumulátortechnológiai fejlesztés ütemét). A villamosenergia-tárolás (pl. akkumulátorok, hőtárolás, vízszivattyús tárolás) és az „intelligens hálózat” technológia lehetővé teszi az ingadozó teljesítményű megújuló energiaforrásoknak – például a szél- és napenergiának – az energiarendszerbe való beépítését, miközben éjjel-nappal biztosítja a villamos energiát.
- 2. Csökkenteni kell az erdőirtást.** Az erdőirtás jelenleg az üvegházhatású gázok globális kibocsátásának mintegy 15%-áért felelős. Az erdőirtás nagy része a fejlődő országok trópusi erdeit érinti, egyebek mellett az Amazonas medencéjében, Afrikában, valamint Dél- és Délkelet-Ázsiában. Az erdők védelmével ezek a kibocsátások csökkenthetők, miközben egyúttal a biológiai sokféleséget és a vízkészleteket is védjük.
- 3. Át kell gondolni az erdőtelepítéseket.** Erdőtelepítés alatt új erdők létrehozását értjük olyan földterületeken, ahol már egy ideje nincsenek vagy soha nem is voltak fák – ezek néha olyan területek, ahol korábban erdőirtást végeztek vagy ahol leromlott a talaj. A fák növekedésével szén-dioxid

vonódik ki a légkörből, és a biomasszában és a talajban tárolódik. Nagy területen történő erdősítés esetén olyan földeket is felhasználhatnak, melyekre növénytermesztési vagy állattenyésztési célból szükség van, felhajtva ezzel az élelmiszerárakat. Vizsgálják meg, hogy az Önök és más csoportok által javasolt erdősítési politikák mennyi földterületet igényelnének.

4. **Csökkenteni kell a metán, a dinitrogén-oxid és más üvegházhatású gázok kibocsátását.** A CO₂ a legjelentősebb üvegházhatású gáz, de a globális felmelegedés mintegy negyedét más gázok okozzák. Ilyen például a metán (CH₄), a dinitrogén-oxid (N₂O), valamint a klór-fluor-szénhidrogének és más fluorozott vegyületek széles köre (úgynevezett F-gázok). Egy molekulára vetítve a szén-dioxidon kívüli gázok nagy része több tízszer, százszor vagy akár több ezerszer nagyobb mértékben járul hozzá a globális felmelegedéshez a következő évszázadban, mint a szén-dioxid. Bár koncentrációjuk alacsony, mennyiségük gyorsan nő.
5. **Döntsék el, hogy beruháznak-e egy új, alacsony költségű, nulla szén-dioxid-kibocsátású energiaforrásra irányuló kutatásba és fejlesztésbe.** Egyes tudósok úgy vélik, hogy egy új típusú – például tóriumhasításból vagy magfúzióból nyert – nukleáris energia lenne a legjobb energiaforrás a fosszilis tüzelőanyagok helyettesítésére, azzal érvelve, hogy az ilyen technológiák megfelelő méretekben történő alkalmazása alacsony költségű, nulla szén-dioxid-kibocsátású villamos energiát biztosíthat. Számos élvonalbeli egyetem és vállalat vizsgálja az ígéretes új nukleáris energetikai megoldásokat. Ezek az új technológiák azonban jelenleg nem állnak rendelkezésre, és jelentős beruházásokat igényelnének ahhoz, hogy piacképesé váljanak.
6. **Állást kell foglalni arról, hogy a szén-dioxid-kivonási technológiák terén lehetséges-e jelentős fejlődés.** A szén-dioxid-kivonás (CDR) technológiájának kialakulóban lévő területe olyan módszereket kutat, amelyekkel eltávolítható a már a légkörben lévő szén-dioxid. Ezek a technológiák nagyon sokfélék: vannak köztük olyan mezőgazdasági gyakorlatok, amelyeket akár ma is be lehetne vezetni, és olyan, spekulatív és még kipróbálatlan technológiák is, mint a levegőből történő közvetlen felvétel. A csoportjuk dönthet úgy, hogy befektet ezekbe a technológiákba.
7. **Fontolóra kell venni, hogy fizetni kelljen a szén-dioxid-kibocsátásért.** A világ energiarendszerén belül még mindig a fosszilis tüzelőanyagok az uralkodóak, és az ebből származó CO₂-kibocsátás számít messze a legjelentősebb ÜHG-kibocsátásnak. A közgazdászok egyetértenek abban, hogy a szén-dioxid-ár a legjobb módja annak, hogy csökkentsük az üvegházhatást okozó gázok (ÜHG) globális kibocsátását. Mérlegeljék a szén-dioxid-kibocsátási ár bevezetését, melyre esetleg fokozatosan kerülhetne sor, időt adva az iparnak és a fogyasztóknak az alkalmazkodásra. A bevételeket ki lehetne fizetni a lakosságnak, vagy fel lehetne használni más intézkedések költségeinek fedezéséhez, a költségvetési hiány csökkentéséhez vagy ahhoz, hogy segítsék a fejlődő országokat kibocsátásaik csökkentésében. Bár országaikban – nemzeti, szövetségi állami vagy tartományi szinten – egyes helyeken már vezettek be szén-dioxid-árat, ezek többsége azonban jóval alacsonyabb, mint a számos közgazdász által ajánlott, tonnánként legalább 30-50 dolláros összeg. A fosszilis tüzelőanyagok ágazata és a fosszilis tüzelőanyagoktól nagymértékben függő vállalatok ellenzik a szén-dioxid-árakat.

További szempontok

Önök elismerik, hogy az éghajlatváltozás valós, hogy elsősorban a fosszilis tüzelőanyagok elégetése okozza, és hogy szerte a világon súlyos veszélyt jelent a népességre nézve, beleértve a sajátjukat is. Az éghajlatváltozás komoly, a fenyegetéseket többszörösen súlyosbító tényező, amely aláássa az Önök nemzetbiztonságát. Az éghajlatváltozás által okozott károk ugyanis egyre több konfliktushoz és migrációhoz vezetnek, ami egyes országokban már most is ellenállást vált ki, és bevándorlásellenes politikák elfogadásához vezet.

Ugyanakkor országaik rá vannak utalva a fosszilis tüzelőanyagokra, és a mai globális ÜHG-kibocsátások 36%-áért, az ipari forradalom óta felhalmozott kibocsátásoknak pedig még sokkal nagyobb hányadért felelősek. A csoportjukhoz tartozó egyes országok gazdaságának jelentős pillérét adja a fosszilis tüzelőanyagok exportja – különösen igaz ez Oroszországra (olaj és gáz), Ausztráliára (szén) és Kanadára

(kátrányhomokból származó olaj). Az Egyesült Államok bejelentette azon szándékát, hogy kilép a 2015. évi Párizsi Megállapodásból, és azt látjuk, hogy az USA szövetségi kormánya számos éghajlatbarát politikából kihátrál. Ugyanakkor az Egyesült Államok [több tucat állama](#), és mellettük az ország városainak, megyéinek és vállalkozásainak százai nyilatkoztatták ki, hogy „[még bent vagyunk](#)”, és vállalták, hogy teljesítik vagy akár túlteljesítik az Egyesült Államok kötelezettségvállalásából rájuk eső részt. Számos kormány és vállalkozás úgy véli, hogy az éghajlatbarát szakpolitikák jót tesznek a gazdaságnak. Az energiahatékonyság és a megújuló energiaforrások, például a szél- és a napenergia gyakran nyereségesek, munkahelyeket teremtenek, és lehetővé teszik, hogy javuljon a lakosság egészségi állapota.

Miközben az Önök országai arra törekszenek, hogy csökkentsék saját üvegházhatásúgáz-kibocsátásukat, megjegyzik, hogy Kína a világ legnagyobb kibocsátója (a globális kibocsátás 28%-ával), és a fejlődő és gyors ütemben fejlődő országok együttesen a globális kibocsátások mintegy 65%-áért felelősek, annak ellenére, hogy ezekben az országokban az egy főre jutó kibocsátás alacsony.